

Byla T-72/04

**Sonja Hosman-Chevalier
prieš
Europos Bendrijų Komisiją**

„Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punktas — „Darbo kitai valstybei“ sąvoka“

2005 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimas II - 3268

Sprendimo santrauka

- 1. Pareigūnai — Atlyginimas — Ekspatriacijos išmoka — Paskyrimo sąlygos — Darbas kitai valstybei arba tarptautinei organizacijai — „Darbo kitai valstybei“ sąvoka — Valstybės narės nuolatinės atstovybės Europos Sąjungoje darbuotojas — Taikymas (Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punktas)*

2. *Bendrijos teisė — Aiškinimas — Principai — Savarankiškas aiškinimas — Ribos — Rėmimasis valstybių narių teise tam tikrais atvejais*

1. Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punkto antros įtraukos paskutiniame sakinyje numatyta ekspatriacijos išmokos išimtis, kuri taikoma pareigūnams, per penkerių metų ataskaitinį laikotarpį, pasibaigusį prieš šešis mėnesius iki įsidarbinimo, dirbusiems kitos valstybės naudai arba tarptautinėje organizacijoje, grindžiama tuo, kad tokiomis aplinkybėmis šie pareigūnai dėl laikinojo darbo šioje šalyje pobūdžio negali būti laikomi užmezgusiais ilgalaikius ryšius su darbo vietos valstybe.

kad jis dirbtų valstybei priskiriamoje institucijoje, pavyzdžiui, nuolatinėje atstovybėje Europos Sąjungoje, neatsižvelgiant į konkrečių ir specifinių šioje institucijoje vykdomų pareigų pobūdį.

(žr. 28, 29, 42 punktus)

Šioje nuostatoje įtvirtinta valstybės sąvoka apima valstybę kaip juridinį asmenį ir tarptautinės teisės požiūriu vieningą darinį kartu su jo valdymo institucijomis. Šiuo požiūriu tam, kad asmeniui būtų taikoma Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta išimtis, pakanka,

2. Iš vienodo Bendrijos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų išplaukia, kad Bendrijos teisės nuostatos, kurioje nedaroma aiškios nuorodos į valstybių narių teisę tam, kad apibrėžtų jos prasmę bei apimtį, turinys paprastai visoje Bendrijoje turi būti aiškinamas savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant ir į šios nuostatos kontekstą, ir nagrinėjama

teisės aktais siekiamą tikslą. Net jei nėra tokios konkrečios nuorodos, Bendrijos teisės taikymas gali pareikalauti, kad prireikus būtų remiamasi valstybių narių teise, kai Bendrijos teismas, savarankiš-

kai aiškindamas atitinkamą nuostatą, negali, remdamasis Bendrijos teise arba bendraisiais Bendrijos teisės principais, patikslinti nuostatos turinio bei apimties.

(žr. 40 punktą)